

“La Vanguardia” (26-2-2014)

610

Set artistes
Las prácticas
conceptuales
propicien algunas
de las reflexions
más críticas i
perspicaces sobre
el món cultural

Pàgines 2 a 5

cultura|s

DIMÈCRES 26 DE FEBRER DEL 2014

Un dels vessants més interessants de l'art actual remet al treball d'artistes l'obra de les quals se centra en una reflexió conceptual sobre la cultura: sobre l'obra mateixa, sobre el creador, l'espectador i les institucions artístiques. Ens aproximem a la feina de set dones artistes que, des de Catalunya, aporten amb els seus treballs diversos punts de vista a aquesta reflexió

Artistes per a la reflexió

INGRID GUARDIOLA

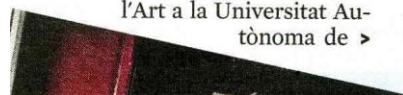
Ens trobem davant d'un grup d'artistes que confirmen allò que bona part de la reflexió sociològica, política i conceptual sobre la cultura contemporània passa pels artistes. Els seus treballs repensen la institució artística i el paper que aquesta, juntament amb l'obra i l'espectador, aconsegueixen; treballen sobre les tradicions des de la mirada crítica i suspicax del present, reformulen l'obra artística desobjectivant-la, tot deixant-la esqualida pels ulls, però immensa per al pensament, i sovint ho fan des d'una posició política innegable.

Aquesta dimensió és la que ens permet diferenciar les obres on la reflexió és prioritària als supermercats de l'art i alguns dels responsables que això sigui així són l'Espai 13 de la Fundació Miró, la Sala d'Art Jove i La Capella, on moltes d'aquestes artistes han exposat, a més a més dels diferents centres integrants de la Xarxa-prod. Aquestes artistes han estat les protagonistes d'algunes exposicions que han tingut lloc a Barcelona des del setembre de l'any passat fins a la primavera del 2014.

Repensar les tradicions

Una part de la feina d'aquestes artistes és repensar les tradicions, allò que la història ha deixat immobilitzat, fora de tot marc interpretatiu possible, i obrir-ho des de la mirada quirúrgica del present, sense deixar lloc a la nostàlgia.

Lola Lasurt (Barcelona, 1983) és llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona, amb un Postgrau en Estètica i Teoria de l'Art a la Universitat Autònoma de >

LOLA LASURT muntant uns plafons que farà servir per a la realització d'una de les seves obres

► Barcelona i un màster de Producció i Investigació Artística a la UB. Presentarà la seva obra *Doble autorització* a la Fundació Miró del 27 de març al 6 de juny.

L'autora defineix el seu treball com "el testimoni d'una època anterior a la meua, un espai temporal que mai he ocupat", i se centra en la dècada dels anys setanta, treballant a partir del *des-temps* des d'un punt de vista sociocultural i polític. A *Visca Catalunya, Visca l'amor*, reproduïa un mural pictòric del 1979 del barri del Poblenou (actual 22@), a l'antiga seu de la cooperativa de treballadors Pau i Justícia. A *El gegant menhir* revisava la tradició popular catalana suspesa durant la dictadura franquista: els gegants que no fossin figures reials i les rues populars. A *Indians, american or amerindians* partia de la memòria personal per parlar de la història i les costums dels indis americans i els efectes de la colonització.

Doble autorització, una exposició històrica, però sobretot historitzant, girarà al voltant de dues iniciatives populars per, com diu ella, "dur a terme actes de commemoració a l'espai públic: una és el canvi de nom de la plaça principal de Mont-roig del Camp (poble que inspira gran part de l'obra de Joan Miró) de plaça del Generalísimo Franco a plaça Joan Miró l'any 1979; i l'altre es la reproducció a Montjuïc, dins del projecte de l'Anella Olímpica, del monument a Francesc Ferrer i Guàrdia construït l'any 1911 (dos anys després del seu assassinat al castell de Montjuïc) al centre de Brussel·les". El treball sobre el primer acte serà pictòric a partir de documents de l'època i el segon serà un treball audiovisual al voltant de la reproducció del monument.

En aquest sentit, Àlex Reynolds comparteix amb ella el diàleg amb les tradicions, malgrat que sovint el que certifica és la impossibilitat de comunicar-se amb elles o la necessitat de reinterpretar-les. Mariona Moncunill també juga amb les tradicions i els seus arxius a *Habrà que aceptar, además, que es lo que tenemos*. Antonia del Río es fixa en el sediment, el rastre, el registre i la resistència a la mort, investiga els mecanismes de pèrdua i transmissió del coneixement en obres com *Reconstruccions* o *Xiu-xius en blanc, la biblioteca absent*.

